

der fra Venstres Side blev fremsat ved første Behandling, da vi pegede paa to Ting og ikke, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Frøkjær) sagde, ingen Anker rejste imod Forslaget. Det maa jo være en Fortalelse eller ogsaa en Forglemmelse. Saavel mit Partis Ordfører som jeg personlig udtalte, at vi meget gerne saa, at det Forhold, som hidtil har bestaaet mellem By- og Landkommuner, ikke blev forrykket. Dette Forhold har hidtil været udtrykt ved Tallene 800—1 000 Kr. som Grænser for de Indtægtsbeløb, der kunde nedsættes efter det frie Skøn. Ifølge denne Betragtning har Venstre stillet Ændringsforslag om, at de 1 500 Kr. bliver sat ned til 1 300 Kr., medens det ærede 7de Medlem for Thisted Amt (Frøkjær) først paa et senere Tidspunkt har sluttet sig dertil, idet det ærede Medlem oprindelig var til Sinds at ville acceptere de 1 500 Kr., hvorved man i Virkeligheden vil komme til at skære en meget stor Del af Skattheyderne bort, som altsaa ikke vilde blive interesserede i Kommunens Økonomi. Det er imidlertid netop det, Venstre har holdt fast paa, at det gjaldt om, at ikke for stor en Part af Skattheyderne blev uinteresserede i Kommunens Økonomi, men at alle, eller saa mange som muligt, blev interesserede deri. Hvis det blev nødvendigt for Kommunen at kræve det dobbelte Beløb, skulde den lille Skattheyder komme til at svare den dobbelte Skat lige saa vel som den store. Det var det, der var Hensigten med, at vi ønskede Grænsen 1 500 Kr. nedsat til 1 300 Kr. Jeg paaskønner i høj Grad, at Flertalspartierne er gaaet med til denne Ændring.

Mindretallet siger i Betænkningen, at det vil være upaakrævet eller unødvendigt at gennemføre saa gennemgribende Ændringer, som Flertallet har foreslaaet. Jeg har nok mærket, at der hist og her har været nogen Ængstelse i saa Henseende, og jeg vil derfor fremsætte et Par Bemærkninger herom netop for at bevise, at denne Ængstelse ikke er berettiget, men sikkert beror paa en Fejltagelse eller en Misopfattelse af dette Forhold. Jeg skal nævne nogle ganske faa Tal, som enhver let kan følge. Den foreslaaede Nedsættelse af Skatteindtægten med 80 pCt. og Forhøjelsen med 50 pCt. i Købstæder, hvor der ikke er Kildeartsbeskatning, betyder, at man slaar hvert 100 Kr. af Indtægterne ned med 80 pCt., altsaa til 20, og til den anden Side forhøjer Indtægterne med indtil 50 pCt., altsaa hvert 100

Kr. forhøjes til 150 Kr. Det er med andre Ord en Progression fra 1 til 7,5. Ud over den Grænse kan ingen Ligningsmyndighed komme. Der bliver altsaa det samme Forhold mellem den lille Skattheyder og den allerstørste Skattheyder indenfor en Købstadkommune, og derfor undrer det mig noget, at Mindretallet siger, at denne Forandring er unødvendig, og at man kan fremskaffe en retfærdig Ligning ved Hjælp af den Progression, der er i Øjeblikket. Mindretallet siger nemlig, at det er for meget, den store Skattheyder kommer til at betale, naar den allerstørste Indtægt for hver 100 Kr. skal betale 7 Kr. 50 Øre, og den mindste Skattheyder, der er inde under Progressionen, kun skal betale 1 Kr. af hver 100 Kr. Det er det Spørgsmaal, det høje Ting i dette Øjeblik skal tage Stilling til: om Progressionen fra 1 til 7,5 er for høj, om altsaa den nuværende Progression — det er stadig Købstæder, der ikke har Kildeartsbeskatning, jeg taler om — fra 1 til 3,57 er tilstrækkelig. Hvis man vil bevare denne Progression, faar man det modsatte af det, jeg antager, det ærede Medlem tilsigtede, thi saa linder man Skattebyrden for de største Skattheydere, og de, der kommer til at bære Byrderne, bliver Middelstanden, som ogsaa hidtil har trukket Læsset kommunalt set.

Nu vil man maaske sige, at man kunde have oparbejdet en noget højere Procent. Ja, man kunde have oparbejdet en meget højere Procent, hvorved man faktisk tager meget for meget af den lille, men det vil ikke indbringe nær det, man skal have, uden at Middelstanden faar Paalæg, og det skal jeg vise ved nogle faa Tal. Jeg tager et Par Folk, som har faaet Børnene konfirmeret og har en Indtægt paa 1 600 Kr. Naar den nedsættes med 80 pCt., hvad sikkert alle vil anse for rigtigt, skal de svare Skat af 320 Kr., og i en Kommune, der er stærkt belastet og altsaa har en høj Skatteprocent — jeg vil, for at tage et rundt Tal, sige 10 pCt. —, skal vedkommende lille Skattheyder altsaa betale 32 Kr., altsaa 2 pCt. af sin virkelige Indtægt. En stor Skattheyder med en Indtægt af f. Eks. 20 000 Kr. vil med en Forhøjelse af 50 pCt. komme til at svare Skat af 30 000 Kr. og vil altsaa komme til at betale 3 000 Kr. i Skat eller 15 pCt. af den virkelige Indtægt. Da den lille Skattheyder kun betaler 2 pCt. af sin virkelige Indtægt, bliver Forholdet altsaa som 1 til 7,5. Tager vi saa en Middelindtægt paa 6 000 Kr. og siger, at den paagældende